

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputationum// Roberti Bel-//larmini Politiani,// Societatis
Iesv// De Controversiis// Christianae Fidei, Adver-//sus
huius temporis Haereticos,// Tomus ...**

De Sacramento Evcharistiæ - Sex Libris Explicata

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Ingolstadii, [1589]

VD16 B 1603

VII. Probatur sacrif. Missæ ex figura Agni Paschalis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54113](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54113)

uersarios, & aliqua eorum etiam contra veritatem. **P R I M O**, religionem, ac legem Christianam non esse amplius in terris, sed translata esse in cœlum: nam translato sacerdotio, necesse est vt etiam legis translatio fiat. **H E B R Æ 7**. **S E C U N D O**, in cœlo non esse nudam veritatem, sed ymbras etiam, & figuras, ac cæremonias: nam omnia sacrificia propriè dicta debent esse representatiua sacrificij crucis, & cæremoniarum quædam religionis. **T E R T I O**, oportebit aduersarios concedere, repeti sapius oblationem Christi, quod illi nullo modo concedere volunt. Si secundum, tum necesse erit confiteri Christi verum sacrificium in terris offerri, quod nos contradimus, aut certè Christum non esse verè, ac propriè sacerdotem, quod est absurdissimum, & contra manifestas Scripturas. Id autem sequi, perspicuum est, quia non potest esse verè, ac propriè sacerdos, qui sacrificium verum, ac proprium offerre non potest.

Q U A R T A Kemnitij ratio similis est superiori: perinde enim est Christum sacerdotem pro nobis intercedere, quæ erat tertiæ ratio; & nos per sacerdotem Christum aditum habere ad Patrem, quæ erat quarta.

Q U I N T A ratio, quod saluare in perpetuum possit, probate eum Saluatorem esse, non autem sacerdotem. Neque hæc ratio dissimilis est secundæ ac tertiæ, proinde eodem modo refellitur. Quare non probauit Kemnitius Christum dici posse æternum Sacerdotem sine oblatione victimæ per Ecclesiæ Ministros.

CAPVT SEPTIMVM.

Probatnr sacrificium Missæ ex figura Agni Paschalis.

L T E R V M testimonium pro sacrificio Missæ sumitur ex lib. Exod. cap. 12. & similibus locis, vbi agitnr de Agno Paschali. Est autem hoc argumentum: Celebratio Agni Paschalis figura cæremonialis expressa celebrationis Eucharistiæ. Sed illa immolatio quædam erat victimæ Deo oblata; ergo celebratio Eucharistiæ immolatio victimæ Deo oblata esse debet, vt figura figurato respondeat. Quia verò aliqui, vt Kemnitius, negant pro-

positionem, aliqui assumptionem: vtraque probanda erit, ac deinde argumenta Kemnitij diluenda, quibus hęc rationem infirmare conatur.

Quod igitur celebratio Agni Paschalis fuerit figura celebrationis Eucharistię, probatur PRIMO ex Scripturis, I. Corinth. 5. *Etenim Pascha nostrum immolatus est Christus: itaq; epulemur in azymis sinceritatis, et veritatis.* Ex hoc loco certò cõstituere possumus, Agnũ Paschalẽ, qui & Pascha dicitur in Evangelio, figurã immolationis Christi fuisse: quando aut fuerit impleta, nõ ita certò ex hoc solo loco constitui potest.

DICENT enim aduersarij, Apostolum loqui de immolatione in cruce facta, & de manducatione spirituali, quę fit per fidem. SED nos ex Evangelio probabimus figuram illã propriè impletam fuisse in institutione, & celebratione Eucharistię. Nam IN PRIMIS ex Evangelio constat, Apostolos ante Christi passionem manducasse carnem Christi in nouissima cœna, & proinde manducasse verum Agnum Paschalem, ad cuius epulas nos hortatur Apostolus, cum ait: *Itaq; epulemur in azymis sinceritatis, & veritatis.* Sed epulum sequitur immolationem: prius enim agnus immolatur, postea comeditur; non è contrario, prius comeditur, & postea immolatur. Debuit ergo præcedere immolatio Christi illam manducationem cœnæ, quam fecerunt Apostoli ante passionem Domini; nõ ergo sola passio est immolatio de qua loquitur Paulus, sed etiam consecratio, & oblatio Eucharistię est immolatio per Agni Paschalis immolationem figurata.

PRAETEREA, vt ex eodem Evangelio constat, Dominus post cæremoniam Agni Paschalis continuò subiunxit celebrationem Eucharistię; neque distulit in aliud tempus, aut locum, vt apertè ostēderet se noua ista cæremonia finem imponere cæremoniæ veteri.

DEINDE, si consideremus circumstantias vtriusq; celebrationis, videbimus nullam figuram à Christo manifestiùs impletam, quàm istam. Agnus Paschalis 14. die primi mensis ad vesperam immolari debuit, Exodi 12. & fuit hęc circumstãtia summè necessaria, vt ex multis locis Scripturæ probari posset: Eucharistiã Christus instituit hoc ipso tempore, vt notum est. SECUNDO, agnus immolabatur in memoriã transitus Domini, & liberationis populi de Ægypto: & Eucharistiã celebratur in memoriã transitus Domini per passionem ex hoc

hoc

hoc mundo ad Patrem, & nostræ liberationis de potestate Satanae, quæ per ipsam Christi mortem facta est. TERTIO, agnus immolabatur vt manducaretur & esset quasi viaticum peregrinorum; nam idem manducabatur à Iudæis, habitum peregrinorum præ se ferentibus cum baculis, & calcæis, &c. Et Eucharistia quid est aliud, nisi refectio, & viaticum peregrinantium ad veram ac cœlestem patriam: QUARTO, agnus non poterat manducari, nisi à circumcisis, & mundis, & Hierusalem; ita Eucharistia non potest sumi, nisi à baptizatis, & mundis, & intra Ecclesiam Catholicam existentibus.

AD HÆC, si non impleuit Christus eam figuram in institutione Eucharistiæ, dicant aduersarij, quando eam impleuerit: nam cum, teste Paulo, figura fuerit, debuit necessarium impleri.

DICENT fortasse impletam eam figuram à Christo, vt quando ipse manducauit Agnum Paschalem, vel certe quando fuit crucifixus: nec enim aliud occurrit, quod verisimiliter dici possit.

AT illud PRIMVM, nulla ratione defenditur. Cum enim Dominus Agnum Paschalem manducauit, legem obseruauit, quod semper faciebat dum in terris viueret, non figuram impleuit. Siquidem implere figuram, non est, illud ipsum quod lex præscribit agere, sed aliquid aliud ei substituere excellentius, ad quod significandum figura illa præcesserit; quemadmodum figuram Circumcisionis non impleuit cum Circumcisionem accepit, sed cum Baptismum ei substituit. Vnde à Paulo Coloss. 2. Baptismus vocatur Circumcisio Christi, &c. manufacta.

Illud autem ALTERVM de passione Domini, est quidem aliquid, sed non eiusmodi, vt sufficiat. Nam immolatio Agni Paschalis potest quidem dici figura passionis Christi. Nam agnus ille figura est Eucharistiæ, & Eucharistia est representatio passionis, quis neget etiam agnum illum, fuisse figuram & representationem passionis? Quare Ioan. 19. videmus Evangelistam reddere causam, cur non fuerunt Christi crucis passione contracta, quia scriptum est de Agno Paschali: *non comminuetis ex eo*; tamen magis immediatè, & principaliter cæremonia Agni Paschalis figura fuit Eucharistiæ, quam passionis, vt patet ex circumstantiis paulò antè explicatis. Passio enim non incidit in diem 14. nec in vesperam, sed in

meridiem diei 15. Neque fuit Christus crucifixus in memoriam transitus alicuius, aut liberationis. Neque crucifigebatur ut manducaretur, nec fuit vllus tunc, qui eum sic immolatum manducaverit. Neque in domo, aut Hierusalem, sed extra portam in aperto campo immolatus fuit. Denique non solum baptizati & mundi, sed etiam alij possunt ac debent Christum, ut in cruce immolatum, fide manducare: fides enim precedit, & Baptismum, & iustificationem.

Probat nunc ex Patrum communi consensu, Agnum Paschalem Eucharistiae figuram fuisse. TERTULLIANVS lib. 4. in Marcionem non procul à fine, exponit de Eucharistia illud Luc. 22. *Desiderio desideravi hoc Pascha manducare vobiscum. Professus, inquit, se concupiscentia concupisse edere Pascha & suum (indignum enim & quid alienum concupisceret Deus) acceptum panem, corpus suum fecit, &c.* Et paulò antè dixerat, Christum non concupivisse veruecinam Iudeorum, cum ait se desiderasse edere Pascha. Quare Tertullianus per Pascha intelligit Eucharistiam, non Agnum Paschalem: non autem per Pascha Eucharistiam intelligeret, nisi Eucharistiam esse crederet per Agnum illum Paschalem figuratam.

CYPRIANVS lib. de vnit. Eccles. probat non posse extra Ecclesiam manducari vtiliter Eucharistiam, quia scriptum est de Agno Paschali: *In domo vna comedetur.* Et serm. de coena Domini: *Cena, inquit, disposita inter sacramentales epulas obtulerunt sibi instituta antiqua, & noua: & consumpto agno, quem antiqua traditio proponebat, inconsumptibilem cibum Magister apponit discipulis.*

AMBROSIVS in cap. I. Luc. *Quando, inquit, sacrificamus, Christus adest, Christus immolatur; etenim Pascha nostrum immolatus est Christus.*

Gregorius NAZIANZENSIS orat. 2. de Pascha, exponens caeremonias Agni Paschalis, dicit imperasse Deum, ut ad vesperam agnus immolaretur, quia Christus ad vesperam Sacramentum corporis sui discipulis tradidit.

GAUDENTIVS tract. 2. in Exodum, totam celebrationem agni de Eucharistia exponit: *In Smbra, inquit, illius legalis Pasche, non vnus agnus occidebatur, sed plures. Singuli enim occidebantur per domos, nam sufficere vnus non poterat vniuersis.* Et infra: *Idem per singulas Ecclesiarum domos in mysterio*

sterio

sterio panis, & Vini reficit immolatus, & significat creditus; con-
secrantes sanctificat consecratus, hac agni caro, hic sanguis
est.

HIERONYMVS in cap. 26. Matth. Postquam, inquit, typi-
cum Pascha fuerat impletum, et agni carnes cum Apostolis co-
mederat: assumit panem, qui confortat cor hominis, & ad ve-
rum Pascha transgreditur Sacramentum.

IOAN. CHRYSOSTOMVS homil. de proditione Iudæ, ti-
mo 3. In ipsa mensa, inquit, & trumq; Pascha, & typi, & veri-
tatis celebratum est. Et infra: Fuit quidem aliquando Pascha
Iudaicum, sed exemptum, & euacuatum est Pascha spiritus
aduentu, quod Christus tradidit. Nam cum manducarent, &
biberent, accepit panem, & fregit, & dixit: Hoc est corpus meum,
&c. Et homil. 83. in Matth. de institutione Sacramenti lo-
quens: Veritatem, inquit, figura adiunxit. Et paulò post: Si fi-
gura à seruitute liberavit, multò magis Veritas orbem terra-
rum & indicabit.

AVGVSTINVS lib. 2. contra literas Petil. cap. 37. Aliud, inquit,
est Pascha quod illi de oue celebrant, aliud quod nos in corpe-
re, & sanguine Domini accipimus.

LEO serm. 7. de passione Domini, de Pascha loquens: Pro-
go, inquit, & cederent corpori, & cessarent imagines sui
presentia Veritatis; antiqua observantia nouo tollitur Sacra-
mento, hostia in hostiam transit, sanguinem sanguis excludit,
et legalis festiuitas dum mutatur, impletur. Et infra de Sacra-
menti institutione loquens: Vetus, inquit, Testamentum ce-
sumabat, & nouum Pascha condebat. Discumbentibus enim
secum discipulis, &c.

ISICHIVS lib. 2. in Leuitic. cap. 8. Prius, inquit, figuratum
ouem cum Apostolis cenans Dominum, postea suum obtulit sa-
crificium. Vide etiã lib. 6. cap. 23. Procopius Gazæus in cap. 22.
Exodi, idem habet.

GREGORIUS homil. 22. in Euangelia, totam ceremo-
niam Agni Paschalis exponit accommodatè ad Eucharisti-
am. Quid, inquit, sit sanguis agni, non iam audiendo, sed bibendo
didicistis, &c.

BEDA in cap. 22. Luca, & ex illo ANSELMVS in cap. 22.
Matth. Finitis, inquit, veteris Phase solennis, qua in commo-
ratione antiqua de Aegypto liberationis populi Dei ag-
bantur, transit ad nouum, quod in sua redemptionis memo-
riam

riam Ecclesiam frequentare solebat, et scilicet pro carne agni, ac sanguine, sui corporis, sanguinisq; Sacramentum institueret.

RVPERTVS lib. 2. in Exodū, cap. 6. Tandem, inquit, quarta decima die ad Vesperam, ubi illum Veteris Pascha Agnum comedit cum discipulis suis, tunc ipse noui sacrificij agnus continuo capiendus, & ducendus ad immolandum, iam in angustia passionis agonizans, prius propriis manibus Deo Patri semetipsum immolauit, accipiens panem, & Vinum, & mira atque ineffabili sanctificationis potentia, transferens hæc in corporis sui, & sanguinis Sacramentum.

Ex his igitur propositio nostri argumenti satis confirmata videtur. Assumptio verò, celebratione Agni Paschalis, sacrificium quoddam fuisse, minori adhuc negotio comprobabitur. Nam legimus Exod. 12. *Immolate Phasæ.* Et infra: *Victima transitus Domini est.* Numeri 9. *Ecce, inquit, quidam immundi super anima hominis, qui non poterant facere Phasæ, in die illo accedentes ad Moysen, & Aaron dixerunt; Immundi sumus super anima hominis, quare fraudamur, et non valeamus oblationem offerre Domino in tempore suo inter filios Israel?* Et infra: *Si quis mundus est, & in itinere non fuit, & tamen non fecit Phasæ, exterminabitur anima illa de populis suis, quia sacrificium Domino non obtulit tempore suo.* Ex his habemus Agnum Paschalem verè, & propriè sacrificium fuisse, cum & victima, & sacrificium in Scripturis absolute dicatur, & præterea offerri Domino per immolationem, quod est veri sacrificij proprium, debuerit.

ADDE, quod eodem modo loquitur Euangeliū, Marci 14. *Et primo die azymorum, quando Pascha immolabant.*

DENIQUE, quid clarius verbis Pauli primæ Cor. quinto: *Pascha nostrum immolatus est Christus?* neque enim negabunt Christi passionem verum sacrificium fuisse. Cur autem Paulus sacrificium Christi Paschæ immolationem appellaret, si non fuisset verum sacrificium Agni Paschalis immolatio? Neque obstat, quod non offerebatur à solis Sacerdotibus, sed à multis non Sacerdotibus. Nam hoc sacrificium fuit institutum, antequam familia Aaron determinaretur ad sacerdotium, & ideo quantum ad hoc sacrificium, mansit antiquum priuilegium, vt omnes patresfamilias sacerdotio fungerentur. Vide Philonem lib. 1. de vita Moysis.

Sed

Sed iam videamus, quid Kemniti^{us} contra hoc nostrum argumentū obiiciat in 2. part. Examinis, pag. 758. & 759. **P**rimo, obiicit testimonium **AUGUSTINI**, libro de unitate Ecclesie, contra literas Petiliani, cap. 16. *Non ea colligantur commemorant, quae obscure, ambigue, vel figurate dicta sunt, quae quisque sicut voluerit, interpretetur secundum sensum suum: talia enim recte intelligi, exponi, non possunt, nisi prima ea, quae aperitissime posita sunt, firma fide teneantur. Sed aliquid proferte, quod non egeat interprete, nec unde comminari, quod de alia re dictum sit, & vos aliud ad vestram sensum detorquere conemini. Et capite 19. Haec mystica sunt aperta sunt, figurata sunt; aliquid manifestum, quod interpretari non egeat, flagitamus. Item: Quod si ambigue posita & pro nobis, & pro vobis possunt interpretari, nihil vitiae adiuuare causam vestram, sed planè talia malam causam, vel mortem faciendo sustentant.*

RESPONDEO; Testimonia Scripturae figurata, quia posita sunt variis modis exponi, non faciunt fidem, nisi ex alio loco Scripturae certò constet, quemadmodum sunt accipienda. Scriptura autè tribus modis solet figuram aliquam explicare. **P**rimo, quando immediatè, & in particulari exponit propriis verbis, quod figuratè dictum erat. Hinc ex parabolis Domini de peccatis bonis, & malis in iisdem rebus; & de ouibus, & hereticis in eodè ouili, & aliis similibus, Catholici conuicerunt Dominum iustitias negantes in Ecclesia esse bonos, & malos: quia Dominus ipse parabolas explicuit, applicas eas ad Ecclesiam, Matth. 13. v. 25. De qua re vide Augustinum in breuiculo collationis tertio diei. **S**ECUNDO, quando Scriptura immediatè figuram non explicat, tamen approbat Ecclesiae explicationem, dum ei aperitissimis verbis testimoniū perhibet, quod sit columna, & firmamentum veritatis, 1. Timoth. 3. Augustinus lib. 1. contra Cresconium, cap. 33. & alibi passim tradit hanc formam argumentandi. **T**ERTIO, quando Scriptura docet, in verbis quibusdam figuram in Christo, vel à Christo implendam contineri: & deinde manifesta ratione colligimus, quo tempore, & loco fuerit impleta, licet Scriptura id non explicauerit. Nam cum constat aliquam esse figuram, simul constat impleri debuisse: proinde si possumus ratiocinando concludere, aut tali tempore, & loco fuisse impletam, aut absolutè non fuisse impletam, firmissimè quod volumus demonstramus.

Nostrum

Nostrum igitur argumentum ex figura Agni Paschalis, & eiusdem figuræ explicatio, habet testimonium à Scriptura secundo, & tertio modo. Nam INPRIMIS protulimus cōsensum veterum Patrum Græcorum, & Latinorum, qui est consensus eius Ecclesiæ; quam & nos, & aduersarij veram Ecclesiam esse, & proinde iuxta Apostolum columnam, & firmamentum veritatis esse non dubitamus. DEINDE, Scriptura testatur illam esse figuram in Christo implendam, vt ex eodem Paulo ostendimus, 1. Corinth. 5. Et nos ex manifestis circumstantiis euidenti ratione conclusimus, aut nunquam, aut in nouissima cœna in institutione Sacramenti fuisse impleram.

PORRO Augustinus in locis à Kemnitio citatis, loquitur de figuris illis, quarum explicatio nullum habet à Scriptura testimonium; & idè semper adiungit esse obscuras, opertas, interprete indigentes, & quæ possint pro arbitrio in varios sensus detorqueri. Non enim simpliciter reiicit argumentum ex figuris, sed ex figuris obscuris, & nondum explicatis, vel in alio Scripturæ loco, vel ab Ecclesia. Nam alioqui in ipso libro eodem de vnitae Ecclesiæ, cap. 13. probat Augustinus Ecclesiam constare ex bonis & malis, ex parabolis zizaniorum, & bonorum, ac malorum piscium, & similibus figuratis locutionibus. Solum igitur reiicit argumentum ab illis figuris, quarum est incerta interpretatio; quale illud erat ex Canticis: *Vbi cubas in meridie*, quod semper Donatistæ iactabant, vt probarent in sola Africa esse Ecclesiam; quibus Augustinus rectè obiicit illud Psalm. 47. *Latera Aquilonis ciuitas Regis magni*; & similia æquè obscura.

ADDE, quòd Augustinus in eo libro, idèd petit à Donatistis testimonia Scripturæ apertissima, nec libenter admittit obscura, quia habebat ipse pro se apertissima testimonia. Nam agebatur de loco Ecclesiæ, an esset Africa sola, an totus orbis terrarum. Et quia sunt plurima testimonia, quæ sine vlla obscuritate docent, Ecclesiam in toto orbe terrarum esse futuram; meritò Augustinus requirit ab aduersario similia testimonia: non enim debent aperta & propria, obscuris & figuratis cedere. At in aliis quæstionibus obscurioribus, qualis fuit eo tempore quæstio de Baptismo, Augustinus nõ prouocat ad aperta Scripturæ testimonia, sed ad Ecclesiæ auctoritatem, quæ non potest errare in Scriptura explicanda, vt patet ex

ter ex loco citato contra Cresconium. Quare si Kemnitius putat, causam suam similem esse causam Augustini, profertur apertum testimonium Scripturæ, quod non egeat interprete, ubi legamus Eucharistiæ celebrationem non esse sacrificium, & tum iure poterit cum Augustino reicere argumenta tribu-
guris.

SECUNDO, Kemnitius obiicit, ex figura Agni Paschalis multa sequi absurda, si ea ad Eucharistiã applicanda sit. Nam IN PRIMIS non respondebit figura figurato, cum immolatio Agni Paschalis cruenta fuerit; Eucharistiã sit incruenta. DEINDE Agnus Paschalis non à Sacerdotibus, ut Eucharistiã, sed à multitudine immolabatur. Et DENIQUE sacrificium Agni Paschalis non erat propitiatorium pro peccato, ut nos Eucharistiã esse dicimus, sed in memoriam fiebat liberationis de Ægypto.

RESPONDEO; Eucharistiã non à solo Agno Paschali, sed etiam à sacrificio Melchisedech, & à Manna, & ab aliis rebus in Testamento veteri figurata fuit: idèd non omnia, quæ in Agno Paschali fiebant, ad figuram Eucharistiã pertinent, sed illa tantum, quæ non pugnant cum impletione aliarum figurarum. Itaq; ex figura Agni Paschalis, habemus in Eucharistiã veram carnem, & sanguinẽ Christi agni immaculati: sed modo incruento, & in specie panis, & vini, ut locum habeat alia figura sacrificij Melchisedech in pane & vino oblato. Atque ita oblatio & manducatio agni, ad figuram Eucharistiã pertinet, modus cruentæ mactationis, ad hanc figuram nõ pertinet, quia pugnet cum figura sacrificij Melchisedech, licet è cõtrario forma seu species externa panis & vini in sacrificio Melchisedech, ad figuram Eucharistiã pertinet: substantia panis, & vini interior ad hanc figuram nõ pertinet, quia pugnet cum figura Agni Paschalis, quæ veram carnis substantiam requirit in figurato, ne sit figuratum sua figura vilius. Quod autem modus ille cruentæ mactationis non impediat, quominus Agnus Paschalis figura fuerit Eucharistiã, patet ex Augustino lib. 17. ciuit. cap. 20. & lib. 1. contra aduers. leg. & Prophet. cap. 18. & Leone serm. 8. de passione Domini, qui omnia sacrificia veteris legis, quantumuis cruenta, figuras fuisse docet sacrificij Eucharistiã.

Iam verò, quod attinet ad ALTERVM absurdum, nulla est difficultas. Nam quod in Scriptura dicitur, Agnum Pascha-

lem debuisse à tota multitudine filiorum Israël immolari, non sic intelligitur, quasi debuerint singuli de populo agnum immolare: sed quod debuerit in singulis domibus, ac familiis immolari, patrefamilias propriè, & per se immolare, reliquis per illum immolantibus, & voluntate, ac participatione in sacrificium consentientibus. Quod etiam in Ecclesia circa Eucharistiam observatur: presbyteri enim, qui in Christi familia patres sunt, propriè ac per se immolant, populus autem per illos immolat, & simul voluntate, & participatione in sacrificium consentit.

Deniq; TERTIUM absurdum, quod Kemnitijs proferebat, nullius ponderis est. Nam Eucharistiæ sacrificium, ut diximus, non solo Agno Paschali, sed multis alijs typis adumbratum fuit. Et quidem Agnus Paschalis typus Eucharistiæ fuit, non ut sacrificium propitiatorium, sed ut commemorativum liberationis, & ut propriè Eucharisticum: sacrificia autè, quæ plurima in lege pro peccato fiebant, eiusdè Eucharistiæ, ut sacrificij propitiatorij, typi ac figuræ fuerunt.

TERTIO obiicit Kemnitijs, Agnum Paschalem figuram gessisse passionis Dominicæ, id quod operosè probare nititur ex Scripturis, & ex ipso etià Ecclesiastico testimonio, ex præfatione Missæ de prompto.

Sed argumentum iam antè solutum est. Agnus em̄ Paschalis veriusq; rei typus fuit, & passionis, & Eucharistiæ, immò nõ potuit Eucharistiæ typus esse, quin etiam passionis esset, cum Eucharistia representatio, & commemoratio passionis sit. Neq; id proprium est Agni Paschalis, sed commune omnibus sacrificijs legis veteris, ut simul & passionis Dominicæ, & Eucharistiæ figuræ fuerint.

CAPVT OCTAVVM.

Probatnr sacrificium Missæ ex figuris variorum sacrificiorum Testamenti veteris.

TERTIUM argumentum sumitur ex cap. 24. Exodi, ubi describitur dedicatio, ac celebratio Testamèti veteris. Nam post datam legem in môre Syna, pepigit Deus fœdus cum Hebræis, ac promisit eis multa bona, & ipsi vicissim obedientiã mandatorum promiserunt Deo. Sancitum autè fuit hoc fœdus solèni sacrificio, &

Sss 2 sanguis